

Ji Kwang Dae Poep Sa Nim'den Lotus Çiçeğinin Her Günlük Rayihası

11.091 21 Ekim 2022 Lotus Budist Manastırı

Sutralar gayretli pratiğimizin gerçekten ölümsüz yaşamının harika bir yolu olduğunu söyler. Tembellik ölümün dar ve kısıtlı halidir. Dolayısıyla, bilge bir kişi tembel değildir, ama her zaman samimidir ve tüm kalbiyle sessizliğe doğru hareket eder. Bu da ancak sürekli pratik yapmakla mümkündür. Bu sayede ölümün akışının ve sırasının üstesinden gelebiliriz.

Bu dünyada bir insan olarak doğmak kolay değil, aslında çok zordur. Dolayısıyla, bu değerli biçimimizdeki hakikati anlamak bize hayatta en büyük mutluluğu ve tatmini getirir. Aynı zamanda otomatik olarak başkalarına da faydalı olur, böylece erdem inşa eder ve en anlamlı hayatı yaşarız. Bu bir insan olarak büyük bir başarıdır.

Bu yeni farkındalıkla yaşamdan enfes bir tat alırız, böylece bir günümüz bile boşa gitmez. Kendi pratiğimiz tutarlı bir şekilde devam eder ve son derece değerli pek çok farkındalığı yeniden kazanırız. Böylece gerçekten müreffeh ve değerli hayatlar yaşayabiliriz. Ölümünden sonra bile rahatlamak ve bir sonraki yaşama hazırlanmak için en rahat yere gideriz. Dolayısıyla, doğma veya ölme korkusu ve güvensizliği yoktur. Her şey titizlikle halledilir.

Dolayısıyla, pratik "ölüme hayır" için harika bir yoldur. Bu, gerçekleri anlamamızla, hiçbir şey tarafından yakalanmadan bir yaşam sürebileceğimiz anlamına gelir. Zamana ve mekana da yakalanmayız, böylece bu evrenin sahibi olur, özgür bir hayat yaşarız. Aynı zamanda, hissedebilen varlıklar üç zehir ve beş arzu yüzünden her zaman acı çekerler. Bununla birlikte, bu yolu izlemek zorunda değiliz. Bunun yerine, kendi niyetimize ve yeminlerimize göre, karmaya yakalanmaya gerek kalmadan hayatın tadını çıkarabilir ve böylece büyük ölçüde özgürleşmiş bir yaşam sürebiliriz.

Bu nedenle tembel olmamalı, bunun yerine içtenlikle pratik yapmalıyız. Şimdiye kadar Buda ve ustaların gerçekleştirdiği her şeyi biz de onlar gibi yaşayabiliriz. Bu en büyük ve en takdire şayan ve tatmin edici yoldur. Aynı zamanda pek çok ustanın büyük farkındalığını da örneklendirir.

Meçhul bir usta şöyle demişti: "Her gün gökyüzünü battaniyem, yeryüzünü yatağım olarak kabul ediyorum. Yüksek dağlar yastığım, ay ise Sutra okumak için fenerimdir. Rüzgâr benim yelpazemdir ve bu yüzden serin rüzgâr estiğinde, gökyüzündeki bulut vücuduma masaj yapar. En tatlı uykunun tadını çıkarıyorum."

O halde, bunu yaparak, korkacak veya endişelenecek ne var ve yanılsamalar ve sanrılar nerede?